

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Μ· ΒΡΙΤΑΝΝΙΑΣ.

[Συνεχ. σελ. 186, ἀπὸ Ἀριθ. 5.]

Ἄφοῦ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας η̄ πόλεως προσδιορίσῃ τὴν ἡμέραν καθ' οὐ μέλλει νὰ γίνῃ ψηφοφορία ποll ἐπὶ τινος ἀνηγερμένου σανιδώμα. τος hunting^s καλουμένου, ἀναβαίνει καθεῖται τῶν ἔκλεκτόρων δίδει τὴν ψῆφον του μεγαλοφώνως δι' ὅντεινα θέλη, καὶ ὁ ἀρχων καταγράφει τὸ δνομα αὐτοῦ. Διαμένει δὲ τὸ bill ἀνοικτὸν δύο ἡμέρας εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ μίαν εἰς τὴν πόλιν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅστις ἔχει πλειστέρας τῶν ἀλλων φήφους γίνεται ἀντιπρόσωπος ἐκείνης τῆς πόλεως. Διὸ καὶ δσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι τὴν τιμὴν ταύτην, δὲν λείπουσι η̄ προσωπικῶς η̄ διὰ τῶν φίλων αὐτῶν, πρὸ ἡμερῶν νὰ περιέωνται ἀπὸ οἶκου εἰς οἶκον, διὰ νὰ πείσωσι τοὺς πολίτας νὰ δώσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ψῆφον των.

Τὰ δύο ἐπίσημα Πανεπιστήμια τῆς Ἀγγλίας, τὸ τοῦ Ὀξφόρδ καὶ τῆς Καμβρίας, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκλέγωσι δύο μέλη τῆς βουλῆς τῶν Κοινῶν.

Οτε μέλος τοῦ Συλλαλητηρίου ἐκλέγεται τακτικῶς δὲν δύναται νὰ χάσῃ τὴν θέσιν του πρὸ τοῦ τεταγμένου καιροῦ, γιτοι τῶν ἐπτὰ διωρισμένων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ νόμου. Ο βασιλεὺς δύως δύναται καὶ ἀπαξ καὶ δις τοῦ ἔτους ν' ἀλλάξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους, ἀν Σέλη, καὶ νὰ διαλύσῃ τὸ Συλλαλητήριον.

Τὸ κυριώτερον προνόμιον καὶ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων είναι τὸ νὰ θεωρῇ τὸ χρηματικὸν τοῦ ἔθνους, ὃς νὰ διατάσσῃ τὰ περὶ φόρων, νὰ πληρόνη τοὺς ὑπουργοὺς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐχει δὲ ἡ βουλὴ τῶν Κοινῶν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐξετάζῃ γενικῶς τοὺς ἐνόχους ὑπουργοὺς, τοὺς προσωπολήπτους κριτὰς, καὶ ἀπαντας ἐν γένει τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στέμματος. Τὸ δ' ἀτομικὸν ἐκάστου ἀντιπροσώπου

προνόμιον δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ τὸ νὰ μὴ φυλακόνηται κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκαλέσεως. Πρότερον δὲ εἶχον καὶ ἄλλα τινὰ προνόμια, ἀτινα δημοσίες ἐσχάτως κατελύθησαν.

"Οταν μέλος τι τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων θέλη νὰ εἰσάξῃ νέον τινὰ νόμον εἰς τὸ Συλλαλητήριον, ἐγείρεται καὶ ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ παραστήσῃ τὴν γνώμην του ἐγγράφως ἢτοι διὰ bill. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀναγνώσκει αὐτὸ διαλείπων χρόνον τινὰ ἐν τῷ μεταξύ. Μετὰ τὴν διπλὴν δὲ ταύτην ἀνάγνωσιν, καθηυποβάλλεται τὸ bill τοῦτο εἰς τινὰ ἐπιτροπὴν ἢτις ἀναθεωροῦσα αὐτὸ τὸ βελτίονει καὶ τὸ ἀναπληροῦ. 'Ο δὲ πρόεδρος ἀκολούθως τὸ παρόντοισιάζει εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τύπου, ἀν ἦναι περὶ κοινοῦ τινος πράγματος, καὶ ἀφοῦ ἀναγνωσθῇ καὶ τρίτην φορὰν, ψηφιφοροῦσι τελευταῖον. 'Η δὲ ψηφιφορία αὕτη γίγνεται διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν μελῶν ὅτινα ἀριθμοῦνται ἀτομικῶς ὑπὸ δύο ἐπὶ τούτῳ διωρισμένων μελῶν.

"Οταν τὸ bill περάσῃ οὗτως εἰς τὴν κάτω Βουλὴν, φέρεται καὶ εἰς τὴν ἄνω Βουλὴν, διὰ νὰ δόσῃ καὶ αὕτη τὴν γνώμην της μὲ τους αὐτοὺς τύπους. 'Αν ἡ ἄνω Βουλὴ τὸ ἀπορρίψῃ, ἀνατρέπεται ὅλη καὶ ἀν δημοσίες βελτιώσεις τινὲς, εἶναι ἀνάγκη νὰ φερθῶσιν εἰς τὴν κάτω Βουλὴν, διὰ νὰ τὰς ἐγκρίνη καὶ αὕτη. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν συνεισίξει ἐκάστη Βουλὴ νὰ στέλλῃ τινὰ τῶν μελῶν της διὰ νὰ συμβιβασθῶσι. Μένει δὲ τελευταῖον καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ δόσῃ τὴν γνώμην του διὰ τοῦ ὅποίου καὶ γίνεται τὸ bill νόμος. 'Η συγκατάνευσις δ' αὕτη δίδεται συνήθως δι' ἐπιτροπῆς· ἀλλ' ὅταν ὁ βασιλεὺς θέλῃ προσωπικῶς νὰ δόσῃ τὴν συγκατάθεσίν του, ἐνδυόμενος τὸ βασιλικὸν φόρεμα καὶ τὸ διάδημα, κάθηται πρῶτον ἐπὶ τοῦ θρόνου του εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ὀμοτίμων, καὶ μετὰ ταῦτα διατάσσει νὰ ἔλθωσι καὶ οἱ κοινοί. Τότε δὲ ὁ ἥγτωρ (speaker) ἢ ὁ πρόεδρος συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων φέρει τὰ γρηγορικὰ bill, διότι τὰ περὶ

ἄλλων ἀντικειμένων μένουσιν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ὀμοτίμων. "Οτε ὁ βασιλεὺς ἐπιδοκιμάζει τὸ bill, ἔχειται διὰ τοῦ ἀκολούθου τύπου εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν *Le roi le veut.* "Αν δημως τὸ bill ἦναι περὶ τινος ἴδιαιτέρου συμφέροντος, ὁ τύπος είναι soit fait ce que il est désiré. "Αν δὲ ὁ βασιλεὺς δὲν θέλῃ νὰ δόσῃ τὴν γνώμην του, ἐκφράζεται διὰ τοῦ ἀκολούθου τύπου *Le roi s'en avisera.* Ἡ συγχατάνευσις δὲ τοῦ βασιλέως διὰ χρηματικόν τι bill παριστάνεται διὰ τοῦ ἀκολούθου τύπου. *Le roi remercie ses loyaux sujets, accepte leur benevolence, et ainsi le veut.* "Ολοι δὲ οἱ τύποι διετηρήθησαν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ ἀνεφέρθησαν.

Συνήθως ὅσοι ἀνθίστανται εἰς τι bill δὲν ζητοῦσι κυρίως τὴν ἀπόστριψιν αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον ν' ἀναβληθῆ ἢ ἀνάγνωσις αὐτοῦ πάλιν ἕως ἕξ μῆνας, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὰ μέλη τῶν βουλῶν λαλοῦσιν ἐκ τῶν Θέσεών των, καὶ δὲν ἀναγινώσκουσι γεγραμμένας ὁμιλίας, διευθύνουσι δὲ τὸν λόγον οὐχὶ εἰς τὴν συνάθροισιν, ἀλλ' εἰς τὸν πρόεδρον (*speaker*). Ἡ βουλὴ τῶν κοινῶν ἐκλέγει τὸν πρόεδρον διὰ ἑπτὰ χρόνους, καὶ οὗτος διορίζει τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς δι' ὅποιαν δήποτε χρείαν. Παρεκτὸς δὲ τοῦ προέδρου ὑπάρχει καὶ γραμματεὺς φυλάττων τὰ ἀρχεῖα καὶ καταγράφων τὰς προφερομένας ὁμιλίας. Εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ὀμοτίμων πρόεδρος είναι ὁ Ἀγικαγκελλάριος. Ὅστις κάθηται ἐπὶ σάκκου μαλλινού, ὡς σύμβολον δηλαδὴ τοῦ ὅτι οἱ συγχροτοῦντες τὴν βουλὴν είναι κύριοι μεγάλων κτημάτων καὶ ποιμνίων.

Σημ. Προειρηται οτι οστις θέλει νὰ γίνη μέλος τῆς βουλῆς τῶν ἀντικροπώπων, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ τὰς 250 λίρ. στέρελαι. χρονικὸν εἰσόδημα. Καριως δὲ, διὰ μὲν τὰς πόλεις πρέπει νὰ ἔχῃ 300 λίρ. στέρλ. εἰσόδημα, διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας 600. Εἴπομεν οτι ὁ βασιλεὺς δύναται νὰ μὴ δόσῃ τὴν συγχατάνευσίν του εἰς τι bill προτεινόμενον ἀπὸ τὴν βουλὴν τῶν Κοινῶν, ἀλλὰ τότε καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσωσιν ἢ νὰ στέρεξῃ εἰς τὴν γνώμηντων, ἢ νὰ διαλύσῃ τὸ Συνλαλητήριον.

Επειταί Συνέχεια.